

Posudek školitele magisterské práce Sarah Slavičkové *Loutka v divadelním a filmovém médiu: Beranův Malý pán a Bartovo Na půdě*

Školitel: MgA. et MgA. Lukáš Brychta, Ph.D.

Autorka se ve své magisterské práci rozhodla zpracovat téma, které by svou ambicí mohlo být tématem práce disertační. Zároveň se nejedná o téma, na kterém by pracovala soustavně celé své magisterské studium, jelikož bylo na základě vzájemných konzultací formulováno až v závěru čtvrtého semestru magisterského studia ve chvíli, kdy jsem ji jakožto vedoucí převzal a původní téma bylo shledáno jako nevyhovující katedrou i autorkou. V tento moment bylo nutné vyjít z existujících zájmů a výzkumných zaměření autorky, což nás dovedlo k tématu loutek (autorka dlouhodobě působí v redakci časopisu *Loutkář*) a vztahu divadelního a filmového média (autorka je čerstvě přijata na FAMU). Výsledkem se stalo ústřední téma loutky, kterou se rozhodla sledovat ve vztahu k divadelnímu a filmovému médiu, tj. pokusit se pojmenovat, jakým způsobem se v tom kterém médiu loutka ustavuje, jak je mediovaná i jakým způsobem daná média ovlivňují její recepci.

Podobně jsme autorčinu zaměření uzpůsobili i metodologii práce. Jelikož se diplomantka neprofiluje jako teoretička, ale jako kritička, rozhodli jsme se primárně vyjít z případových studií a využít je k zobecňujícím teoretizujícím závěrům. Kladně hodnotím autorčino přesvědčení, že pouhé analýzy konkrétních děl jsou z jejího pohledu pro magisterskou práci nedostatečné, a její touhu po širším zkoumání užití loutky ve zkoumaných médiích. Práce je s ohledem na tento záměr strukturovaná na teoreticko-metodologický úvod, ve kterém diplomantka vymezuje a osvětluje výchozí teoretické postoje a především stanovuje výzkumné otázky, které bude využívat pro analýzy v případových studiích. Následuje kapitola zahrnující případové studie, přičemž se autorka rozhodla zaměřit na dvě díla, které každé realizoval stejný autor v každém ze zkoumaných médií. Využití výzkumných otázek autorce umožňuje aplikovat pro každé z děl stejný analytický přístup. Takováto struktura již předznamenává návaznou kapitolu, ve které se pokouší pojmenovat styčné momenty napříč případovými studiemi a dojít k jádru práce, totiž zobecňujícím závěrům možných principů využití loutky v divadelním a filmovém médiu.

Autorka práci průběžně konzultovala a jednotlivé části mnohokrát přepisovala, díky čemuž mohu pozitivně hodnotit soustavné rozvíjení jejího uvažování nad tématem, posilování schopnosti abstraktnějšího a teoretizujícího uchopování zkoumaného materiálu i průběžné osvojování neintuitivního uvažování využívající perspektivy mediality a materiality zkoumaných komponent. Zároveň s tím autorka postupně přicházela na rozdíly v užívání i vnímání loutky způsobované rozdílnou mediací, které kromě výzkumného záměru včleňovala i do své kritické – a v budoucnu i tvůrčí – praxe. Na způsobu psaní Slavičkové oceňuji upřímnost a důslednost pokusit se každé z témat vztáhnout k vlastnímu vnímání a uvažování. Tím se práce stává pozitivním záznamem rozvíjení odborného uvažování v sepětí s vlastní osobností pisatelky a předznamenává i jeho budoucí aplikaci do praxe.

Celý proces vzniku práce i její výslednou podobu hodnotím velmi pozitivně, oceňuji důslednost a pečlivost, se kterou se k tomuto úkolu diplomantka postavila, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.